

Η εικόνα της Παναγίας του Μετοχίου Κολινδρού Πιερίας

/ [Γνώμες](#)

- **Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Όλη η οικουμένη εορτάζει στις 15 Αυγούστου το “Πάσχα του Καλοκαιριού”· την Κοίμηση και την Μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Κάθε τόπος και μία εικόνα, μία διαφορετική ονομασία· Σουμελά, Μεγαλόχαρη, Πορταίτισσα, Εκατονταπυλιανή.

Όλοι, όμως, τιμάμε το ίδιο πρόσωπο· το πρόσωπο της Μάνας μας.

Άλλωστε, και η ίδια προφήτευσε για τον εαυτό της ότι: “Ίδού γάρ, από τοῦ νῦν

μακαριούσι μέ πᾶσαι αἱ γενεαί”.

Γιορτάζουμε Εκείνη, η Οποία είναι πάντοτε δίπλα μας και μας προστατεύει “ἀπό παντοίων δεινῶν”.

Στις δύσκολες στιγμές, καταφεύγουμε στο εικόνισμά Της, λέγοντας: “Παναγιά μου βόηθα”.

Και Εκείνη είναι πάντοτε παρούσα για να ακούσει τον πόνο και τη θλίψη μας.

Ποιος από εμάς, δεν έχει ανάψει ένα κερί στη χάρη Της ή δεν έχει γονατίσει το πνεύμα και το βλέμμα σε κάποιο εικόνισμά Της;

Και Αυτή είναι εκεί για να μας δώσει κουράγιο να αντέξουμε τον πόνο· γίνεται συγκυρηναίος στο σταυρό που σηκώνουμε. Γίνεται συμπολεμιστής και πολεμάει μαζί μας.

Άλλοι έρχονται για να ζητήσουν το θαύμα και άλλοι έρχονται σε κάποιο ναό της χάρης Της για να Την ευχαριστήσουν για το θαύμα που επιτέλεσε.

Όλοι είμαστε ένα για χάρη Της και όλοι είμαστε παιδιά Της αγαπημένα.

Κάθε τόπος, όπως αναφέρθηκε και στην αρχή, έχει μία εικόνα, έναν ναό στη χάρη Της.

Έτσι και ο Κολινδρός. Έχει τη δική του Παναγία που τιμάει και εορτάζει στις 15 Αυγούστου.

Το Μετόχι της Παναγίας με την θαυματουργή εικόνα Της.

“Πλάγι μ’ ένα βράχο, πού καταλήγει σ’ ένα απότομο γκρεμό ανάμεσα στὰ τελευταῖα σπίτια τῆς νότιας πλευρᾶς τοῦ Κολινδροῦ, τὰ σπίτια τῶν Σταμαίων, τῶν Κουκουμαπαίων καὶ τῶν Σουραίων, ξεχωρίζει ένα σπιτάκι – δωρεὰ κάποιου εὐσεβοῦς Κολινδρινοῦ – ὅπου πάντα ὑπῆρχε μιὰ γρηούλα, μιὰ καλογριά, ὅπως ἐπικράτησε νὰ τὴ λένε, πού νὰ τὸ φυλάγῃ καὶ νὰ τὸ φροντίζῃ.

Αὐτὸ τὸ σπιτάκι εἶναι τὸ Μετόχι τῆς Παναγίας τῆς Μακρυρράχης, τῆς ὁποίας ἡ εἰκόνα μαζί μὲ ἄλλες ἀποτελοῦσαν τὸ προσκυνητὰρι τῶν πιστῶν, πού πήγαιναν ἐκεῖ ν’ ανάψουν τὸ κερί τους ἢ νὰ προσφέρουν τὸ λάδι τους γιὰ νὰ καίῃ ἄσβεστη ἡ κανδήλα”. Με αὐτὰ τα λόγια, ἡ Κλεοπάτρα Πολύζου-Μαμέλη στο βιβλίο της “Ἱστορία του Κολινδρού” περιγράφει τὸ Μετόχι της Παναγίας.

Στο συγκεκριμένο χώρο του Ναού ήταν ένα διώροφο σπίτι, το οποίο ήταν μετόχι στην Μονή της Παναγίας της Μακρυρράχης. Αποσκοπούσε, κυρίως, στο να

καλύπτει τις ανάγκες των μοναχών, όταν έβγαιναν από τη Μονή, για να προμηθευτούν τα απαραίτητα για τη Μονή και να μένουν τα βράδια. Με το πέρασμα των χρόνων, η Μονή ερημώθηκε όπως και το Μετόχι.

Τον προηγούμενο αιώνα, οι ενορίτες του Ιερού Ναού Αγίας Θεοδώρας έχτισαν το σημερινό ναό προς τιμήν Της για να φιλοξενήσει το ιερό εικόνισμα της Παναγίας.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και του Εμφυλίου αρκετοί κάτοικοι του Κολινδρού βίωσαν την θαυματουργική παρέμβαση της Παναγίας στον τόπο.

Η εικόνα της Παναγίας μεταφέρθηκε στον Κολινδρό από την Ιερά Μονή Παναγίας Μακρυρράχης και χρονολογείται στα τέλη του 19ου αι.

Κάθε εικόνα και μία ιστορία.

Με αναρίθμητα θαύματα είτε φανερά είτε κρυφά.

Όλοι μας θα προστρέξουμε στη χάρη Της.

Για μία ευχαριστία, για μία παράκληση.

Και θα είναι εκεί για να μας ακούσει και να μας ανοίξει την μεγάλη αγκαλιά Της, στην οποία χωράμε όλοι.

“Χαίροις Παναγία Μητηρ Θεοῦ

Δέσποινα τοῦ κόσμου

Καὶ τὸ κλέος τοῦ Κολινδροῦ

Δέξαι παρακληῖσεις ἡμῶν τῶν ἀναξίων

Ὡς σκέπη καὶ προστάτις

Καὶ ἡμῶν μεσίτρια”